

اعمال روز ۲۵ ذیقعه/ پاداش عبادت در روز «دحو الارض»

خداوند در این روز هزار هزار رحمت نازل می کند که قسمتی از آن شامل کسانی است که جمع گردند و به ذکر خدا بپردازند و روزش را روزه بدارند و شبش را عبادت کنند.

خداوند در این روز هزار هزار رحمت نازل می کند که قسمتی از آن شامل کسانی است که جمع گردند و به ذکر خدا بپردازند و روزش را روزه بدارند و شبش را عبادت کنند.

به گزارش خبرگزاری مهر، بیست و پنجم ماه ذی القعدة طبق روایتی از امام رضا(ع) روز دحوالأرض است (روزی است که نخستین خشکی ها از زیر آب - که تمام روی زمین را فراگرفته بود - سربرآورد و مطابق بعضی از روایات، نخستین جایی که از زیر آب بیرون آمد و خشک شد و سپس گسترش یافت، سرزمین «مکه» و بخصوص محلّ «خانه کعبه» بود و لذا مکه «امّ القری» [= مادر همه آبادی ها] نام گرفت).

همان گونه که پیش از این گفته شد، روز بیست و پنجم ذی القعدة، روزی است که نخستین خشکی ها از زیر آب سربرآورد و سپس گسترش یافت. برای این روز اعمالی نقل شده است:

الف) در روایتی از امیرمؤمنان(ع) نقل شده است: اوّل رحمتی که از آسمان به زمین نازل شد، روز بیست و پنجم ذی القعدة بود؛ بنابراین اگر کسی آن روز را روزه بگیرد و آن شب را به عبادت بپردازد، پاداش عبادت یکصد سال را دارد.

همچنین فرمود: در آن روز، اگر گروهی به ذکر خدا بپردازند، خداوند حاجتشان را پیش از آن که متفرّق شوند برآورده سازد؛ خداوند در این روز هزار هزار رحمت نازل می کند که قسمتی از آن شامل کسانی است که جمع گردند و به ذکر خدا بپردازند و روزش را روزه بدارند و شبش را عبادت کنند.

(اقبال، صفحه ۳۱۲)

ب) مستحب است در آغاز روز (هنگامی که آفتاب کمی بلند شود) دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت، بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره والشمس را بخواند و پس از سلام نماز، این دعا را بخواند:

لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ، اقْلِنِي عَثْرَتِي،

جنبش و نیرویی نیست جز به خدای والای بزرگ ای نادیده گیر لغزشها، نادیده گیر لغزشم را

يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، اجِبْ دَعْوَتِي، يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ، اِسْمَعْ صَوْتِي،

ای اجابت کننده دعاها اجابت کن دعایم را ای شنوای صداها بشنو صدایم را

وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي وَمَا عِنْدِي، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

و به من رحم کن و از گناهانم و آنچه بدی دارم درگذر ای صاحب جلالت و بزرگواری.

(اقبال، صفحه ۳۱۴)

ج) «شیخ طوسی» فرمود: مستحب است در این روز، این دعا را بخواند:

اللّهُمَّ دَاحِيَ الْكَعْبَةِ، وَفَالِقَ الْحَبَّةِ، وَصَارِفَ اللَّزْبَةِ، وَكَاشِفَ كُلِّ

خدایا ای گسترنده خانه کعبه و شکافنده دانه و برطرف کننده سختی و گشاینده هر

كَرْبَةٍ، اسْئَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ إِيَّامِكَ الَّتِي اعْظَمْتَ حَقَّهَا، وَأَقْدَمْتَ

غم و گرفتاری از تو خواهم در این روز از روزهایت که بزرگ گرداندی حقش را و در سبقت

سَبَقَهَا، وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيعَةً، وَ إِلَيْكَ ذَرِيعَةً، وَ بِرَحْمَتِكَ

پیشش انداختی و در نزد مؤمنین آن را به ودیعت نهادی و آن را وسیله ای برای آمدن به پیشگاهت و رسیدن برحمت

الْوَسِيعَةِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُتَنَجِّبِ، فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ

وسیعیت قراردادی که درود فرستی بر محمد بنده برگزیده ات در روز میثاق نزدیک که

يَوْمَ التَّلَاقِ، فَاتِقَ كُلَّ رَتَقٍ، وَدَاعَ إِلَى كُلِّ حَقٍّ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ

روز دیدار و ملاقات است آن بزرگواری که هر در بسته ای را گشود و به هر حقی دعوت فرمود و بر خاندان پاکیزه

الْهُدَاةِ الْمَتَارِ، دَعَائِمِ الْجَبَّارِ، وَوَلَاةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَأَعْطَانَا فِي يَوْمِنَا هَذَا

و راهنمایان روشنی بخش و پایه های دین خدا و زمامداران کار بهشت و دوزخند و عطا کن به ما در این روز

مِنْ عَطَائِكَ الْمَحْزُونِ، غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُونٍ، تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةُ،

از عطای موجود در خزینه ات که نه پایان دارد و نه متنی در آن است گردآوری بدان برای ما توبه

وَحُسْنِ الْاَوْبَةِ، يَا حَيَّرَ مَدْعُوً وَاکْرَمَ مَرْجُوً، يَا كَفَى يَا وَفَى، يَا مَنْ لَطْفُهُ

و بازگشت خوبی را بسوی خودت ای بهترین خواننده شدگان و بزرگوارترین مایه امید ای کفایت کننده ای وفادار ای که لطفش در

خَفِيٍّ، الطُّفُّ لِي بِلَطْفِكَ، وَأَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ، وَادِّدْنِي بِنَصْرِكَ، وَلَا تُنْسِنِي

نهان و خفاست بلطف خویش بر من لطف فرما و به عفو سعادتمندم کن و به یاریت کمک ده و از یاد

كَرِيمِ ذِكْرِكَ، بِوَلَاةِ أَمْرِكَ، وَحَقَقَةِ سِرِّكَ، وَ احْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ،

کریمانه ات فراموشم مکن به حق زمامداران کار خود و نگهبانان رازت و نگاهم دار از آلودگیهای روزگار

إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ، وَأَشْهَدْنِي أَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي، وَحُلُولِ

تا روز حشر و برانگیخته شدن و گواه گیر برایم دوستانت را هنگام جان دادنم و سرازیر

رَمْسِي، وَانْقِطَاعِ عَمَلِي، وَانْقِضَاءِ أَجَلِي، اللَّهُمَّ وَادِّدْنِي عَلَى طَوْلِ

شدنم در قبر و به پایان رسیدن کردارم و بسر آمدن عمرم خدایا یادم کن در دوران دراز

الْبَلَى، إِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى، وَتَسَيَّنِي النَّاسُونَ مِنَ الْوَرَى،

پوسیده شدنم در آن هنگام که میان توده های خاک وارد شوم و مردم فراموشکار یکسره فراموشم کرده اند

وَاحِلْنِي دَارَ الْمُقَامَةِ، وَ بَوِّئْنِي مَنَازِلَ الْكَرَامَةِ، وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي

و در خانه ماندنی (بهشت) فرودم آر و در منزل کرامت جایم ده و از رفقای دوستانت و

أُولِيَّائِكَ، وَأَهْلَ اجْتِبَائِكَ وَأَصْفِيَّائِكَ، وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ، وَارْزُقْنِي

برگزیدگان و مخصوصانت قرارم ده و دیدارت را بر من مبارک گردان و حسن عمل روزیم کن

حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ، بَرِيئاً مِنَ الرُّثْلِ وَسُوءِ الْحَطَلِ، اللَّهُمَّ وَ

پیش از آن که عمرم بسر رسد در حالی که پاک از لغزش و بد کرداری باشم خدایا

أُورِدْنِي حَوْضَ تَبِيِّكَ مُحَمَّدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ أَهْلَ بَيْتِهِ، وَاسْقِنِي مِنْهُ

مرا به حوض پیامبرت محمد درود خدا بر او و خاندانش باد (یعنی حوض کوثر) واردم کن و بنوشان مرا از آن

مَشْرَباً رَوِيّاً سَائِغاً هَنِيئاً، لَا اِظْمَأْ بَعْدَهُ، وَلَا اِحْلَأَ وَرْدَهُ، وَلَا عَنْهُ اِذَا دُ،

حوض نوشاندنی سیراب کننده و روان و گوارا که دیگر تشنه نشوم و از ورود بدان جلوگیری نکنند و بازم ندارند

وَاجْعَلْهُ لِي حَيَّرَ زَادٍ، وَ اَوْفَى مِيعَادٍ، يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ، اللَّهُمَّ وَالْعَنَ

و آن را برایم بهترین توشه راه و کاملترین وعده گاه در روز به پا خواستن گواهان قرار ده خدایا دور ساز

جَبَابِرَةَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَبِحَقُوقِ أُولِيَّائِكَ الْمُسْتَأَثَرِينَ، اللَّهُمَّ

از رحمت سرکشان اولین و آخرین را و آنان که به حقوق دوستان برگزیده ات تجاوز و تعدی کردند خدایا

وَأَقْصِمِ دَعَائِمَهُمْ، وَأَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَ عَامِلَهُمْ، وَ عَجَلَ مَهَالِكَهُمْ،

پایه های حکومتشان را در هم شکن و پیروان و عمالشان را نابود گردان و به هلاکتشان تعجیل کن

وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ، وَصَبِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ، وَالْعَنَ مُسَاهِمَهُمْ

و مملکتهاشان را از ایشان بگیر و راهها را بر ایشان تنگ فرما و آنان که با ایشان سهیم

و مُشَارِكُهُمْ، اللَّهُمَّ وَ عَجَلَ فَرَجِ أُولِيَّائِكَ، وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ،

و شریک هستند نیز از رحمت دور کن خدایا شتاب کن در فرج دوستانت و حقوق از دست رفته شان را به آنها باز گردان

وَاطْهَرِ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ، وَاجْعَلْهُ لِدِينِكَ مُتَّصِراً، وَبِأَمْرِكَ فِي اَعْدَائِكَ

و قائمشان را به حق ظاهر گردان و یاری ستاننده دینت و فرمانروای در میان دشمنانت قرارش ده

مُؤْتَمِراً، اللَّهُمَّ احْقُقْهُ بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ، وَبِمَا الْقِيَتَ إِلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةٍ

خدایا فرشتگان یاری دهنده را گرداگردش قرار ده و بدان دستوری که در شب قدر بر او فرستی وی را

الْقَدْرَ، مُنْتَقِماً لَكَ حَتَّى تَرْضَى، وَيَعُوذَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيداً

انتقام کشته برای خودت قرار ده بدان حد که تو خشنود گردی و دین تو به وسیله او و بدست او بصورت نو و تازه ای

عَضًا، وَيَمْحَضُ الْحَقَّ مَحْضًا، وَيَرْفُضُ الْبَاطِلَ رَفْضًا، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ

درآید و حق کاملاً خالص گردد و باطل یکسره از بین برود خدایا درود فرست بر او و

وَعَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ، وَاجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَأَسْرَرِهِ، وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ، حَتَّى

بر همه پدران و قرار ده ما را از اصحاب و نزدیکانش و در زمان رجعت او ما را برانگیز تا

نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ، اللَّهُمَّ اذْكُرْ بِنَا قِيَامَهُ، وَاشْهَدْنا اِيَّامَهُ، وَصَلِّ

ما در زمان او جزء یارانش باشیم خدایا توفیق درك زمان قیام او را نصیب ما گردان و در روزگار ظهورش ما را حاضر کن و درود
فرست

عَلَيْهِ، وَعَلَيْهِ السَّلَامُ، وَارْزُدْ اِلَيْنَا سَلَامَهُ، وَرَحْمَةَ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ.

بر او و سلام او را بسوی ما بازگردان و سلام و تحیت و رحمت خدا و برکاتش بر او باد.

(مصباح المتهجد، صفحه ۶۶۹)